

עין משפט
נר מצוה

סו:

אמר רבי טרפון משל לעומד ומקריב על גבי המזבח. וא"ת מאי משל הוא זה הרי במשל אפי' נודע שפסול היה בשעת עבודה אפי"ה עבודתו כשרה^(א) דמכוח כסמוך מקרא וצבי האל גוונא גבי מקוה אס נמלא שמדידתו היתה תחלה בטעות טהרותיו טמאות למפרע אפילו לר' טרפון^(ב) ואורי' דבתרמי פליגי פליגי בטהרות שנעשו על גציו למפרע מר אזיל בתר חזקה דמקוה ומר אזיל בתר חזקה דלדס ובשלא נודע חקרונ המקוה למפרע^(ג) ופליגי נמי בטמא שטבל במקוה ולאחר זמן נודע שהיה חסר באותה שעה שטהרותיו טהורות למפרע ואהא מייתי המשנן ופליגי נמי במקוה שטבל זה כהן ועדד עבודה ובזלו עדים והעידו שהיה המקוה חסר קודם הטבילה רבי טרפון אומר כשירה העבודה מידי דהוא אכן גרשה וכן חלוטה ואהא קמי המשנן:

שלח ואחיו. מרגום של והפטיט ושלח (ויקרא א') מכאן יש להוכיח דכל דבר שיכול להתבצר עד א' נאמן עליו ואפילו עד א' מכחישו: **ולזרעו** אחריו בין זרע כשר בין זרע פסול. וצריש מכילמין (דף ד'). אמר חזקת אין לה אין לי אלא זרע כשר זרע פסול מיין מ"ל וכו' משמע דלשון זרע לא משתמע אלא כשר וי"ל דשאני הכא דזרעו מיותר דהוא מלי למיכתב ולצניו שהרי בצנות לא שייך צריית כהונה ולכך דרשין מיניה אפילו זרע פסול אכל התם אינו מיותר שהרי התם יש^(א) לו צת כמו צן:

כל מקום שיש קידושין ויש בו' ובה מקום שאין קידושין ואיזה זה זה **הבא על אחת מבד העריות שבתורה**. נראה לר"י דהך סתמא אחיא כרבי שמעון התימני דאמר בנזק פ' החולן (יבמות מט.) יש ממזר מחייבי כריתות ולא מחייבי לאוין וכה"ג קאמר הכא^(א) ועוד נראה לר"י דהלכה כי הך סתמא אע"ג דליכא סתמא אחרינא ציבמות (דף כג.) כר' עקיבא מ"מ הך סתמא עיקר משום דמתייל גבי הילכתא פסיקתא דקידושין^(ב) ועוד דלמניו צהרנה מקומות כי האל סתמא כדקתני^(ג) התם (יבמות דף יד:) פשיטא צני חייבי לאוין כשרים נינהו ועוד תני^(ד) אחיזה ממזר כל שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת משמע דלא הוי ממזר אלא מחייבי כריתות^(ה):

מתני'

תוס' ר"י חזקן

מגורה. מגורת מים כמין בריכה. של דיוסקוס. שם אדם. מטרה. דאמר השתא הוא דחסר וכשטבלו בו היה שלם. מטמא. דלא ידעינן מאימת חסר ונמצא שאין טבילה. ביחוד. בא אחד ואמר מדדתינו ונמצא חסר נאמן דעד אחד נאמן באיסורים. ביחוד. בא אחד ואמר בעל מום הוא נאמן. שלח אחיו. אם אינך בעל מום הפשט בגדיך ונראה. מתני'. שיש קדושין. שקדושין תופסין בה. ואין עבירה בנישואיה שלא אסרה תורה. ויש עבירה. כגון חייבי לאוין.

האומר פרק שלישי קידושין

אמר רבי טרפון משל לעומד ומקריב על גבי המזבח. וא"ת מאי

משל הוא זה הרי במשל אפי' נודע שפסול היה בשעת עבודה

אפי"ה עבודתו כשרה^(א) דמכוח כסמוך מקרא וצבי האל גוונא גבי מקוה

אס נמלא שמדידתו היתה תחלה בטעות טהרותיו טמאות למפרע

אפילו לר' טרפון^(ב) ואורי' דבתרמי פליגי

פליגי בטהרות שנעשו על גציו למפרע מר אזיל בתר חזקה דמקוה

ומר אזיל בתר חזקה דלדס ובשלא נודע חקרונ המקוה למפרע^(ג) ופליגי

נמי בטמא שטבל במקוה ולאחר זמן נודע

שהיה חסר באותה שעה שטהרותיו טהורות

למפרע ואהא מייתי המשנן ופליגי נמי

במקוה שטבל זה כהן ועדד עבודה ובזלו עדים והעידו שהיה המקוה חסר

קודם הטבילה רבי טרפון אומר

כשירה העבודה מידי דהוא אכן גרשה

וכן חלוטה ואהא קמי המשנן:

שלח ואחיו. מרגום של והפטיט

ושלח (ויקרא א') מכאן יש

להוכיח דכל דבר שיכול להתבצר עד

א' נאמן עליו ואפילו עד א' מכחישו:

ולזרעו אחריו בין זרע כשר בין זרע פסול. וצריש מכילמין

(דף ד'). אמר חזקת אין לה אין לי

אלא זרע כשר זרע פסול מיין מ"ל

וכו' משמע דלשון זרע לא משתמע

אלא כשר וי"ל דשאני הכא דזרעו

מיותר דהוא מלי למיכתב ולצניו שהרי

בצנות לא שייך צריית כהונה ולכך

דרשין מיניה אפילו זרע פסול אכל

התם אינו מיותר שהרי התם יש^(א) לו

צת כמו צן:

כל מקום שיש קידושין ויש בו'

ובד מקום שאין קידושין ואיזה

זה זה **הבא על אחת מבד העריות**

שבתורה. נראה לר"י דהך סתמא

אחיא כרבי שמעון התימני דאמר

בנזק פ' החולן (יבמות מט.) יש ממזר

מחייבי כריתות ולא מחייבי לאוין

וכה"ג קאמר הכא^(א) ועוד נראה לר"י

דהלכה כי הך סתמא אע"ג דליכא

סתמא אחרינא ציבמות (דף כג.) כר'

עקיבא מ"מ הך סתמא עיקר משום

דמתייל גבי הילכתא פסיקתא

דקידושין^(ב) ועוד דלמניו צהרנה מקומות

כי האל סתמא כדקתני^(ג) התם (יבמות

דף יד:) פשיטא צני חייבי לאוין כשרים

נינהו ועוד תני^(ד) אחיזה ממזר כל שאיסורו

איסור ערוה וענוש כרת משמע דלא

הוי ממזר אלא מחייבי כריתות^(ה):

אמר רבי טרפון משל לעומד ומקריב על גבי המזבח. וא"ת מאי

משל הוא זה הרי במשל אפי' נודע שפסול היה בשעת עבודה

אפי"ה עבודתו כשרה^(א) דמכוח כסמוך מקרא וצבי האל גוונא גבי מקוה

אס נמלא שמדידתו היתה תחלה בטעות טהרותיו טמאות למפרע

אפילו לר' טרפון^(ב) ואורי' דבתרמי פליגי

פליגי בטהרות שנעשו על גציו למפרע מר אזיל בתר חזקה דמקוה

ומר אזיל בתר חזקה דלדס ובשלא נודע חקרונ המקוה למפרע^(ג) ופליגי

נמי בטמא שטבל במקוה ולאחר זמן נודע

שהיה חסר באותה שעה שטהרותיו טהורות

למפרע ואהא מייתי המשנן ופליגי נמי

במקוה שטבל זה כהן ועדד עבודה ובזלו עדים והעידו שהיה המקוה חסר

קודם הטבילה רבי טרפון אומר

כשירה העבודה מידי דהוא אכן גרשה

וכן חלוטה ואהא קמי המשנן:

שלח ואחיו. מרגום של והפטיט

ושלח (ויקרא א') מכאן יש

להוכיח דכל דבר שיכול להתבצר עד

א' נאמן עליו ואפילו עד א' מכחישו:

ולזרעו אחריו בין זרע כשר בין זרע פסול. וצריש מכילמין

(דף ד'). אמר חזקת אין לה אין לי

אלא זרע כשר זרע פסול מיין מ"ל

וכו' משמע דלשון זרע לא משתמע

אלא כשר וי"ל דשאני הכא דזרעו

מיותר דהוא מלי למיכתב ולצניו שהרי

בצנות לא שייך צריית כהונה ולכך

דרשין מיניה אפילו זרע פסול אכל

התם אינו מיותר שהרי התם יש^(א) לו

צת כמו צן:

כל מקום שיש קידושין ויש בו'

ובד מקום שאין קידושין ואיזה

זה זה **הבא על אחת מבד העריות**

שבתורה. נראה לר"י דהך סתמא

אחיא כרבי שמעון התימני דאמר

בנזק פ' החולן (יבמות מט.) יש ממזר

מחייבי כריתות ולא מחייבי לאוין

וכה"ג קאמר הכא^(א) ועוד נראה לר"י

דהלכה כי הך סתמא אע"ג דליכא

סתמא אחרינא ציבמות (דף כג.) כר'

עקיבא מ"מ הך סתמא עיקר משום

דמתייל גבי הילכתא פסיקתא

דקידושין^(ב) ועוד דלמניו צהרנה מקומות

כי האל סתמא כדקתני^(ג) התם (יבמות

דף יד:) פשיטא צני חייבי לאוין כשרים

נינהו ועוד תני^(ד) אחיזה ממזר כל שאיסורו

איסור ערוה וענוש כרת משמע דלא

הוי ממזר אלא מחייבי כריתות^(ה):

אמר רבי טרפון משל לעומד ומקריב על גבי המזבח. וא"ת מאי

משל הוא זה הרי במשל אפי' נודע שפסול היה בשעת עבודה

אפי"ה עבודתו כשרה^(א) דמכוח כסמוך מקרא וצבי האל גוונא גבי מקוה

אס נמלא שמדידתו היתה תחלה בטעות טהרותיו טמאות למפרע

אפילו לר' טרפון^(ב) ואורי' דבתרמי פליגי

פליגי בטהרות שנעשו על גציו למפרע מר אזיל בתר חזקה דמקוה

ומר אזיל בתר חזקה דלדס ובשלא נודע חקרונ המקוה למפרע^(ג) ופליגי

נמי בטמא שטבל במקוה ולאחר זמן נודע

שהיה חסר באותה שעה שטהרותיו טהורות

למפרע ואהא מייתי המשנן ופליגי נמי

במקוה שטבל זה כהן ועדד עבודה ובזלו עדים והעידו שהיה המקוה חסר

קודם הטבילה רבי טרפון אומר

כשירה העבודה מידי דהוא אכן גרשה

וכן חלוטה ואהא קמי המשנן:

שלח ואחיו. מרגום של והפטיט

ושלח (ויקרא א') מכאן יש

להוכיח דכל דבר שיכול להתבצר עד

א' נאמן עליו ואפילו עד א' מכחישו:

ולזרעו אחריו בין זרע כשר בין זרע פסול. וצריש מכילמין

(דף ד'). אמר חזקת אין לה אין לי

אלא זרע כשר זרע פסול מיין מ"ל

וכו' משמע דלשון זרע לא משתמע

אלא כשר וי"ל דשאני הכא דזרעו

מיותר דהוא מלי למיכתב ולצניו שהרי

בצנות לא שייך צריית כהונה ולכך

דרשין מיניה אפילו זרע פסול אכל

התם אינו מיותר שהרי התם יש^(א) לו

צת כמו צן:

כל מקום שיש קידושין ויש בו'

ובד מקום שאין קידושין ואיזה

זה זה **הבא על אחת מבד העריות**

שבתורה. נראה לר"י דהך סתמא

אחיא כרבי שמעון התימני דאמר

בנזק פ' החולן (יבמות מט.) יש ממזר

מחייבי כריתות ולא מחייבי לאוין

וכה"ג קאמר הכא^(א) ועוד נראה לר"י

דהלכה כי הך סתמא אע"ג דליכא

סתמא אחרינא ציבמות (דף כג.) כר'

עקיבא מ"מ הך סתמא עיקר משום

דמתייל גבי הילכתא פסיקתא

דקידושין^(ב) ועוד דלמניו צהרנה מקומות

כי האל סתמא כדקתני^(ג) התם (יבמות

דף יד:) פשיטא צני חייבי לאוין כשרים

נינהו ועוד תני^(ד) אחיזה ממזר כל שאיסורו

איסור ערוה וענוש כרת משמע דלא

הוי ממזר אלא מחייבי כריתות^(ה):

מסורת הש"ס

א) בחוספתא דמקואות

פ"א ה"ח ועי' צפי

רביט שמעון צפי' משנה

ב. א) וצכתי': ומדדוה.

וגראה דכ"ל, א) וצכתי'

נוסף: למפרע. וכו"ה צכמה

ראשונים, ד) וצכתי':

היה, וכן בהמשך בדברי

ר"ע, א) תרומות פ"ח

מ"א (חוספתא דתרומות

פרק ח) ופסחים עב: מכות

יא: א, א) וצכתי': ועגל

וגראה דכ"ל, א) וצכתי':

יג, א) פסחים עב:

מכות יג, א) ר"ה

כה: ע"ש סנהדרין כח:

ע"ש, י) וצכתי' נוסף:

שהיה, א) מזר מג,

א) וצכתי' וילקו"ש ריש

פנחס נוסף: דר ילחנן,

א) תמורה ה: א) וצכתי'

שהא ריש בן לקיש

וכו"ה צכתי' וצירושלני,

א) וצכתי' וצכתי' ר"ף:

למשפחותם, א) וצכתי'

א, ב. וע"ש צכתי',

א) וצכתי' סח ע"א,

א) וצכתי' וצכתי' ר"ף:

הולד חלל, א) וצכתי'

סו ע"ב וצכתי' בגמ'

ילף לה, א) וצכתי' ר

שחרו, וצכ"ל יש ליתן

פסוק אחר עבד, א) ח"י

דקאמר, רש"ש, וצכ"י

ל' וצכתי' ר, וצכתי' ר

ע"א וצכתי' ע"ב ועיין

רש"ש, א) וצכתי' חס'

יבמות מז, ד"ה שמעון,

מוסף רש"י

ונודע שהוא בן

גרשה. כהן חלל וז'

גמור הוא, דכתיב בכהן

הטא גרשה (ויקרא כא)

לא יחלל זרעו, שמחללו

מדיו כהנה (פסחים עב.),

ברך ה' חילו. צכהיט

כתיב, ישימו קטורה באפק

וגו וסמין ליה בך

ה' חילו, חלליט שז'

(פסחים עב.), כל מקום

שיש קידושין. כל מקום

שהקידושין תופסין, ויש

עבירה. גאומ קידושין

(תמורה ה:).

גר